

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **H. A., G., W.**, právne zastúpeného JUDr. O. K., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Mierová č. 23, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zn. 14843/2006-1410 zo dňa 28.07.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 373/2006-45 zo dňa 06.03.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 373/2006-45 zo dňa 06.03.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zn. 14843/2006-1410 zo dňa 28.07.2006, ktorým žalované Colné riaditeľstvo SR zmenilo prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Trenčín zo dňa

16.01.2006 tak, že z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia vypustilo a nahradilo ju nasledovným textom: „Colné riaditeľstvo SR ukladá právnickej osobe H. so sídlom v W. podľa ust. § 198 ods. 3 písm. d/ Colného zákona č. 180/1996 Z.z. povinnosť zaplatiť colný dlh v sume 40 790,-- Sk pozostávajúci zo sumy cla vo výške 15 534,-- Sk a dane z pridanej z pridanej hodnoty vo výške 40 790,-- Sk, ktorý dlžníkovi vznikol podľa § 198 ods. 1 nezákonným odňatím tovaru, prepravovaného v spoločnom tranzitnom režime na podklade tranzitného colného dokladu T1 č. VAB 5 05740 10 dňa 27.02.2001 spod colného dohľadu, nakoľko predmetný tovar nebol v lehote určenej Colným úradom odoslania, t.j. do 06.03.2001, predložený colnému úradu určenia.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v danom prípade si žalobca svoje povinnosti v zmysle Dohovoru o spoločnom tranzitnom režime riadne nespĺnil, nakoľko nepredložil colnému úradu určenia predmetný tovar, prípadne počas konania nepredložil potrebné doklady o dodaní tovaru colnému úradu určenia alebo inému colnému úradu. V danom prípade konanie začalo, keď colný úrad odoslania prijal návrh žalobcu a svojím rozhodnutím vydaným v colnom konaní prepustil predmetný tovar do navrhovaného režimu T1. S poukazom na uvedené sa na predmetný prípad musí aplikovať zákon č. 180/1996 Z.z., ktorý bol účinný v predmetnom období, teda aj deň, keď bol povinný žalobca predmetný tovar spolu s dokladmi najneskôr predložiť colnému úradu určenia, t.j. do 07.03.2001, Colnému úradu Bratislava. Z predložených listinných dôkazov obsiahnutých v administratívnom spise je nesporné, že predmetný tovar bol privezený na územie Slovenskej republiky a zaevidovaný Hraničným colným úradom PCU Drietoma dňa 01.03.2001 pod číslom ROT 6622 02101982, avšak predmetný tovar predložený nebol príslušnému colnému úradu určenia. Colný dlh v súlade s ust. § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. vznikol v okamihu odňatia tovaru spod colného dohľadu za čo možno považovať najneskôr deň 07.03.2001 – je možné považovať za okamih vzniku colného dlhu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Žalobca už v žalobe namietal, že rozhodnutie Colného úradu Trenčín, ako aj rozhodnutie žalovaného sú nezákonné, pretože boli vydané v rozpore s § 458 ods. 1 zák. č. 238/2001 Z.z. Podľa citovaného ustanovenia na konanie začaté pred 01. júlom 2001 sa použijú doterajšie predpisy. Žalovaný poukázal v žalobe na to, že sa konanie v ktorom boli vydané napadnuté rozhodnutia nezačalo v čase účinnosti zák. č. 180/1996 Z. z. Konanie o vymeraní colného dlhu, ktoré začínajú colné

orgány z úradnej povinnosti a ktorého začiatok sa riadi právnymi predpismi platnými na území SR, nie je tým istým konaním ani pokračovaním konania začatého nemeckými colnými orgánmi. Zo skutkového stavu jednoznačne vyplýva, že konanie v ktorom boli vydané rozhodnutia, proti ktorým smerovala žaloba, nezačali pred 01.07. 2001, a preto colné orgány nemohli v konaní aplikovať právne predpisy, ktoré boli zrušené, t.j. zákona č. 180/1996 Z.z., bez toho, aby colné orgány boli zákonom č. 238/2001 Z.z. výslovne zmocnené. Použitie predchádzajúceho právneho predpisu bolo podmienené splnením zákonnej podmienky, a to konanie muselo začať pred 01.07.2001 Z.z. Z listinných dôkazov je nesporné, že táto zákonná podmienka splnená nebola. Žalobca aj naďalej tvrdí, že ustanovenie § 458 ods. 1 zák. č. 238/2001 Z.z. použitie právnych predpisov platných pred účinnosťou zák.č. 180/1996 Z.z. povoľovalo colným orgánom len v tých prípadoch, ak aj konanie začalo v čase platnosti zákona č. 180/1996 Z.z. Nemôže byť sporné, že colné orgány použili na vydanie rozhodnutia predpis, ktorý v čase začatia konania nebol platný a nový zákon použitie tohto zákona povolil len za podmienky, že konanie vo veci bolo začaté pred 01.07.2001. Žalobca ďalej namietal nedostatok miestnej príslušnosti Colného úradu Trenčín.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V odvolacom konaní boli medzi účastníkmi konania sporné tie isté otázky ako v prvostupňovom konaní. Spornou bola právna otázka, či žalovaný správny orgán i správny orgán prvého stupňa aplikovali v napadnutých rozhodnutiach na posúdenie vzniku colného dlhu účinný hmotnoprávny právny predpis. Žalobca tvrdil porušenie ust. § 458 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. (Colný zákon).

Najvyšší súd zistil z úvodných ustanovení napadnutého rozhodnutia žalovaného i z prvostupňových rozhodnutí, že správne orgány procesne postupovali podľa zákona č. 240/2001 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a Colného zákona č. 238/2001 Z.z., účinných v čase vydania napadnutých rozhodnutí. Na posúdenie podmienok vzniku colného dlhu a určenie colného dlhu bolo aplikovali ust. § 198 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. (Colný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov, účinný do 30.06.2001).

Podľa § 458 ods. 1 zák.č. 238/2001 Z.z. (Colný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov) na konanie začaté pred 01. júlom 2001 sa použijú doterajšie predpisy.

Podľa § 458 ods. 4 zák.č. 238/2001 Z.z. (Colný zákon v znení neskorších zmien a doplnkov) ak vznikol colný dlh iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia, **colný dlh sa oznámi** dlžníkovi vydaním osobitného rozhodnutia.

Podľa § 198 ods. 1 zák.č. 180/1996 Z.z. (Colný zákon účinný do 30.06.2001) colný dlh pri dovoze tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, vzniká jeho nezákonným odňatím spod colného dohľadu.

Podľa § 198 ods. 2 zák.č. 180/1996 Z.z. (Colný zákon účinný do 30.6.2001) colný dlh vznikne v okamihu odňatia tovaru spod colného dohľadu.

Najvyšší súd zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že k odňatiu tovaru spod colného došlo jeho nedodaním v lehote určenej colným úradom odoslania. K odňatiu tovaru došlo za účinnosti Colného zákona č. 180/1996 Z.z. Colný dlh vzniká fakticky, priamo nastaním zákonom predpokladaných skutočností (§ 198 ods. 2 zák.č. 180/1996 Z.z.). Preto rozhodnutie colného úradu túto skutočnosť **iba deklaruje**. Rovnako je rozhodnutie deklarátorne i v časti určenia dlžníka – žalobcu. Na základe takto zistených skutočností najvyšší súd konštatuje, že žalovaný i Colný úrad Trenčín v napadnutých rozhodnutiach konštitutívne nerozhodovali – neaplikovali v tom čase už neúčinný právny predpis – Colný zákon č. 180/1998 Z.z., ale iba deklarátorne konštatovali skutočnosti, ktoré nastali za jeho účinnosti.

Colný úrad Trenčín konal ako príslušný orgán. V územnom obvode Colného úradu Trenčín došlo k naplneniu právnych aj skutkových podmienok vzniku colného dlhu, t.j. ku vzniku colného dlhu jeho nezákonným odňatím spod colného dohľadu.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy žalovanému nevznikli preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková